

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/85/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112010326
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1112010326.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného D. H. a spol., pre pokus prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 14 ods. 1 k § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného Juraja H. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 30.04.2013 sp. zn. 2T/23/2012, na verejnom zasadnutí konanom 30. novembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 30.04.2013, č. k. 2T/23/2012-19 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I z 08.06.2016 č. k. 2T/23/2012-223 vo vzťahu k obžalovanému D. H. vo výrokoch o vine, treste a náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný

Juraj H., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T., R. XX, prechodne bytom T., ul. A. G. 26, na slobode,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

1./ v čase od 13.15 hod do 15.30 hod. dňa 18.12.2008 v T. na J. ul. č. 12 na rodinnom dome nezisteným predmetom vypáčil dvojkrídlové drevené vchodové dvere do domu v oblasti zámku a zárubne dvier, vnikol do domu, kde následne odcudzil elektrický skrutkovač zn. DEWALT žltej farby s čiernym plastovým kufríkom v hodnote 200,-euro, elektrické vŕtacie kladivo zn. Bosh tmavej farby v hodnote 554,01,-euro, TV Digi dekoder na TV program v hodnote 59,- euro, notebook zn. HP Pavilion čiernej farby s 19 palcovým monitorom s taškou v hodnote 629,-euro, pánske rifle modrej farby v hodnote 50,-euro, strieborný náramok na ruku v hodnote 8,96,-euro a prsteň z nerez v hodnote 5,98,-euro, čím poškodenému M. P. spôsobil škodu vo výške približne 1 507,-euro,

2./ spoločne so R. Q. dňa 21. decembra 2008 okolo 04.30 hod. v Bratislave na A. ulici číslo 8 v priestoroch reštaurácie R. a C. po vzájomnej dohode nezisteným predmetom vylomili visiaci zámok na mrežiach pred dverami vedúcimi do šatne, kde vylomili dvere do šatne tak, že nezisteným predmetom urobili diery do dverí o veľkosti 50x30 cm v oblasti zámku, následne vošli do šatne, kde nezisteným predmetom vylámali visiace zámky na skrinkách, čím poškodili šatníkové skrine, pričom boli zadržaní hliadkou mestskej polície, čím poškodenému Ing. H. T. spôsobili škodu vo výške 150,-euro, pričom obžalovaný D. H. bol na základe právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V pod spisovou značkou OT/77/2008 z 20.04.2008 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky,

3./ dňa 07.01.2009 v čase o 20.00 hod. v Bratislave na Dudvážskej ulici v HM TESCO odcudzil z predajnej plochy 1 ks sprchového gelu zn. Adidas Team 250 ml. v hodnote 2,98,-euro a 1 ks sprchového gelu zn. H&S Ocean Energy v hodnote 5,60,-euro, vložil si ich pod bundu a bez zaplatenia prešiel

cez pokladničnú zónu, čím poškodenej spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., so sídlom Bratislava, Kamenné námestie 1/A spôsobil celkovú škodu vo výške 8,58,-euro, pričom dňa 16.04.2008 bol policajtom OO PZ Bratislava Petržalka - stred postihnutý blokovou pokutou nezaplatenou na mieste, evid. č. bloku AA 1058465 za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, právoplatnosť dňa 16.04.2008, a obžalovaný spáchal skutok, napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20.04.2008, sp. zn. 0T/77/2008, právoplatným dňa 20.04.2008, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák.,

t e d a

v bode 1./

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,

v bode 2./

- spoločným konaním sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle si prisvojiť cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spáchal vlámaním, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

v bode 3./

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1./ až 3./

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., v bode 2./ spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. k s p o l o č n é m u trestu odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. z r u š u j e sa celý výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/136/2011 zo dňa 26.06.2012 právoplatný dňa 12.07.2012, ako aj v ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a celý výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/6/2009 zo dňa 09.01.2009, právoplatný 09.01.2009, ako aj v ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaväzuje obžalovaného k náhrade škody poškodenému O.. H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., G. 5, vo výške 150,-euro a poškodenému M. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., ul. L. H. 37, vo výške 1.507,-euro.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkazuje poškodeného O.. Petra Barteka so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

F. rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 30.04.2013 č. k. 2T/23/2012-197 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I z 08.06.2016 č. k. 2T/23/2012 - 223 bol obžalovaný D. H. uznaný

za vinného pre pokus prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 14 ods. 1 k § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

spoločne s obžalovaným Štefanom Q. dňa 21. decembra 2008 okolo 04.30 hod. v Bratislave na Laurinskej ulici číslo 8 v priestoroch reštaurácie R. a Diétko po vzájomnej dohode nezisteným predmetom vylomili visiaci zámok na mrežiach pred dverami vedúcimi do šatne, kde vylomili dvere do šatne tak, že nezisteným predmetom urobili diery do dverí o veľkosti 50x30 cm v oblasti zámku, následne vošli do šatne, kde nezisteným predmetom vylámali visiace zámky na skrinkách, čím poškodili šatníkové skrine, pričom boli zadržaní hliadkou mestskej polície, čím poškodenému Ing. H. T. spôsobili škodu vo výške 150,-euro, pričom obžalovaný D. H. bol na základe právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V pod spisovou značkou OT/77/2008 z 20.04.2008 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky,

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému D. H. podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/6/2009 zo dňa 09.01.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.01.2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal spoločne a nerozdielne obžalovaných D. H. a R. Q. k náhrade škody poškodenému Ing. H. T., vo výške 150,- euro.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného O.. H. T. odkázal so zvyškom nároku na náhrady škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný D. H.. Podané odvolanie odôvodnil osobitným podaním zo dňa 28.03.2014. V ňom uviedol, že na hlavnom pojednávaní, ktorého sa aj osobne zúčastnil, mu bol okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Jeho prekvapením bolo, keď mu bol do vlastných rúk doručený rozsudok a v ňom bol uvedený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov. Pri ukladaní trestu mal údajne okresný súd prihliadať na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody s poukazom na predchádzajúce odsúdenie Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. OT/6/2009, pričom sám súd deklaruje, že tento trest už bol vykonaný. Súď ďalej poukázal na tresty uložené Okresným súdom Bratislava V, pričom tieto boli dňa 01.02.2013 amnestované prezidentom republiky. Odvolateľ ďalej uviedol, že peňažný trest za ďalšie odsúdenie zaplatil a týmto za skutok, ktorý prejednával Okresný súd Bratislava II pod sp. zn. 4T/136/2011, bolo od súhrnného trestu upustené. Obžalovaný vytykal okresnému súdu, že výmera trestu odňatia slobody mu bola uložená na nepodložených a mylných informáciách a konajúci súd neprihliadol na skutočný stav veci, ako aj na jeho terajšiu rodinnú situáciu. V súčasnej dobe je riadne zamestnaný, pravidelne sa lieči z drogovej závislosti. Má už vytvorenú svoju vlastnú rodinu, ktorej je živiteľom a jeho nástup na výkon trestu by znamenal pokles životnej úrovne rodiny a tým aj existenčné problémy. Je presvedčený o tom, že krajský súd o jeho odvolaní spravodlivo rozhodne a prihliadne aj na jeho rodinné pomery.

Na verejnom zasadnutí Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací postupom podľa § 295 ods. 2 Tr. por. s použitím § 269 Tr. por. doplnil dokazovanie oboznámením podstatného obsahu vyžiadaných a pripojených súdnych spisov Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/77/2008 a sp. zn. 2T/5/2010 a napokon prečítal aktualizovaný odpis registra trestov na obžalovaného D. H..

Obžalovaný D. H. na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedol, že trest odňatia slobody vymieraný súdom prvého stupňa považuje za neprímerane prísny. Poukázal na skutočnosť, že od roku 2009 už nepácha žiadnu trestnú činnosť, snaží sa žiť riadnym životom, má družku a spolu s ňou sa starajú o dve maloleté deti. Navyše v súčasnej dobe je riadne zamestnaný. V minulosti už absolvoval drogovú liečbu a teraz sa snaží abstinovať. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zrušil

napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil mu miernejší trest, pričom tento druh trestu by nemal byť spojený s výkonom trestu odňatia slobody a to s poukazom na jeho terajšiu rodinnú situáciu.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., navyše postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. konanie doplnil dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného D. H. je iba čiastočne dôvodné.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že podaným odvolaním zo strany obžalovaného bol napadnutý výlučne len výrok o treste prvostupňového rozsudku, avšak nižšie rozobraté pochybenia okresného súdu neboli napadnuté, z čoho vyplýva skutočnosť, že odvolací súd by mal byť obmedzený revíznym princípom, len na preskúmanie napadnutých chýb vo výroku o treste. Ako však bude uvedené nižšie, krajský súd zistil, že v posudzovanom prípade došlo k takým pochybeniam v konaní prvostupňového súdu, ktoré možno v ďalšom subsumovať pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto rešpektujúc ustanovenie § 317 ods. 1, veta druhá Tr. por. musel prihliadnuť na nižšie uvedené chyby spočívajúce v tom, že napadnutý rozsudok je založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, ktoré malo za následok zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu nielen vo výroku o treste, ale aj vo výroku o vine a náhrade škody.

Krajský súd ďalej vyslovuje, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok sa stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a tento spáchal okrem obžalovaného R. Q., aj obžalovaný D. H.. Na tomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne a ktorým nemožno nič vytknúť. Na strane druhej zo strany prvostupňového súdu došlo v posudzovanej trestnej veci k porušeniu Trestného zákona v neprospech obžalovaného D. H., čo malo za následok zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. vo výroku o vine, treste a náhrade škody vo vzťahu k tomuto obžalovanému, bez ohľadu na to, či o všetkých nižšie popísaných skutočnostiach mal alebo nemal vedomosť prvostupňový súd v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku.

Odvolací súd z pripojeného spisového materiálu však zistil, že na obžalovaného D. H. prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II pod sp. zn. 2Pv 1438/08 zo dňa 18.11.2011 podal obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Táto vec na Okresnom súde Bratislava II sa viedla pod sp. zn. 4T/136/2011. Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 26.02.2012 sp. zn. 4T/136/2011 uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedený v bode 1/ tohto rozsudku. V posudzovanej veci došlo od upustenia od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/6/2009 zo dňa 09.01.2009. Zároveň bolo obžalovanému uložené protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Súčasne podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenému Františkovi P., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 1507,- euro.

Krajský súd tiež zistil, že na obžalovaného D. H. prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II pod sp. zn. 3Pv 6/2009 zo dňa 09.01.2009 podal obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.. Táto vec na Okresnom súde Bratislava II sa viedla pod sp. zn. 0T/6/2009. Obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 09.01.2009 sp. zn. 0T/6/2009 uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedený v bode 3/ tohto rozsudku. Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V posudzovanom prípade odvolací súd skúmal, či boli alebo neboli splnené zákonné podmienky zakotvené v § 122 ods. 10 Tr. zák. na kvalifikovanie činu zo dňa 18.12.2008 (skutku v bode 1/ tohto rozsudku), činu zo dňa 21.12.2008 (skutku v bode 2/ tohto rozsudku) a činu zo dňa 07.01.2009 (skutku v bode 3/ tohto rozsudku), ako jedného pokračovacieho trestného činu.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Vyššie uvedené čiastkové útoky boli spáchané výlučne v Bratislave, teda možno hovoriť o miestnej súvislosti. Jedná sa aj o časovú súvislosť, nakoľko všetky tri útoky obžalovaný spáchal v priebehu dvoch kalendárnych mesiacov v rozmedzí rokov 2008 a 2009 (od 18.12.2008 do 07.01.2009). Majú tiež rovnaký spôsob vykonania, keďže ide o rovnakú skutkovú podstatu trestného činu. Napokon majú tú istú subjektívnu súvislosť, ktorá je daná jednotiacim zámerom obžalovaného. Rovnako je splnená formálna podmienka upravená ustanovením § 122 ods. 13 Tr. zák., keďže k spáchaniu týchto čiastkových útokov došlo predtým, než bolo obžalovanému oznámené vznesenie obvinenia za jeden z týchto čiastkových útokov.

S poukazom na tieto zistenia, nadriadený súd uzatvára, že čiastkový útok zo dňa 08.12.2008 vymedzený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 26.06.2012 sp. zn. 4T/136/2011, ako aj čiastkový útok zo dňa 12.12.2008 vymedzený v napadnutom rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 30.04.2013 č. k. 2T/23/2012-197 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 08.06.2016 č. k. 2T/23/2012-223 a napokon čiastkový útok zo dňa 07.01.2009 vymedzený v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II zo dňa 09.01.2009 sp. zn. 0T/6/2009, tvoria iba jeden skutok, ktorý je potrebný právne kvalifikovať ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Odvolací súd preto obžalovaného D. H. uznal za vinného pre čiastkový útok zo dňa 18.12.2008 (skutok v bode 1/ rozsudku), pre čiastkový útok zo dňa 21.12.2008 (skutok v bode 2/ rozsudku) a pre čiastkový útok zo dňa 07.01.2009 (skutok v bode 3/ rozsudku) a toto protiprávne konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., pričom skutok v bode 2/ rozsudku bol spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. a v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Nadriadený súd napokon túto časť odôvodnenia vo výroku o vine uzatvára tak, že v posudzovanej trestnej veci došlo k porušeniu Trestného zákona v neprospech obžalovaného Juraja H., čo malo za následok zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por., bez ohľadu na to, či o všetkých týchto popísaných skutočnostiach mal alebo nemal vedomosť prvostupňový súd v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku.

Nakoľko odvolací súd na základe preskúmania všetkých výrokov napadnutého rozsudku zrušil výrok o vine, v zmysle ustanovenia § 321 ods. 3 Tr. por. musel obligatórne zrušiť aj celý výrok o treste. Navyše napadnutý rozsudok vo výroku o treste bol uložený v rozpore s ustanovením § 42 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Obžalovanému sa nemal ukladať súhrnný trest, ale mal sa mu uložiť spoločný trest, pričom zo strany súdu prvého stupňa k takémuto postupu nedošlo. Toto pochybenie konvalidoval odvolací súd v rámci svojho postupu, avšak za rešpektovania ustanovenia § 322 ods. 3. Tr. por. (t. j. rešpektoval zásadu zákazu zmeny k horšiemu, nakoľko odvolanie podal iba obžalovaný).

Súd druhého stupňa znovu opakuje, že pri úvahe o uložení druhu a výmery trestu obžalovanému D. H. bolo potrebné vychádzať z vyššie uvedených zistených skutočností ohľadom výroku o vine a pokračovacom charaktere spáchanej trestnej činnosti a preto za čiastkové útoky v bodoch 1/ až 3/, ktoré tvoria jeden pokračovací trestný čin, bolo potrebné aplikovať ustanovenie podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. o spoločnom treste. Pri ukladaní tohto spoločného trestu bolo ďalej nevyhnutné postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušiť celý výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/136/2011 zo dňa 26.06.2012, ako aj v ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a celý výrok o

vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/6/2009 zo dňa 09.01.2009, ako aj v ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

V neposlednom rade odvolací súd skúmal, či v posudzovanej veci neprichádzalo do úvahy aj uloženie súhrnného trestu. Tu treba zvýrazniť, že podľa právnej teórie je potrebné ukladať súhrnný trest v takom prípade, ak páchateľ odsudzuje za taký trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. V takomto prípade je mimoriadne dôležité správne ustáliť, ktoré z viacerých odsúdení daného páchateľa je tým odsudzujúcim rozhodnutím, s ktorým tvorí súbeh a taktiež je potrebné ustáliť časovú hranicu, kedy o súbeh ešte ide a kedy ide už o recidívu. Všetky skutky musia byť totiž spáchané predtým, než bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, resp. trestný rozkaz pre inú trestnú činnosť páchateľa. V danej veci prvým iným odsudzujúcim rozhodnutím bol trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II zo dňa 09.01.2009 sp. zn. OT/6/2009. Z tohto pohľadu potom trestný čin spáchaný dňa 18.08.2010, ktorý bol vymedzený v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II zo dňa 20.08.2010 sp. zn. OT/227/2010 je už recidívou, pričom vo vzťahu k tomuto odsúdeniu neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu. Navyše toto odsúdenie je už zahladeným odsúdením. Čo sa týka trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 18.01.2010 sp. zn. 2T/5/2010, rovnako ide o zahladené odsúdenie, t. j. ide o odsúdenie takej povahy, kde sa ustanovenie o súhrnnom treste nepoužije (§ 42 ods. 3 Tr. por.). Napokon výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20.04.2008 sp. zn. OT/77/2008 bol medzičasom zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 18.01.2010 sp. zn. 2T/5/210, keďže sa ukladal súhrnný trest a bolo už vylúčené k odsúdeniu vymedzenému v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava V zo dňa 20.04.2008 sp. zn. OT/77/2008 opätovne ukladať súhrnný trest.

Pri ukladaní spoločného trestu odvolací súd okrem vymedzených povinností uvedených v zákonných ustanoveniach § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., vychádzal zo všetkých do úvahy prichádzajúcich zásad na ukládanie trestov, predovšetkým § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. s poukazom na to, že tu bolo vylúčené prihliadať na akékoľvek priťažujúce okolnosti. Pre úplnosť treba dodať, že pri správnom postupe sa mala obžalovanému ustáliť aj priťažujúca okolnosť, spočívajúca v tom, že bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.). Nakoľko však odvolanie podal iba obžalovaný, rešpektujúc zásadu zákazu „reformatio in peius“ (§ 322 ods. 3 Tr. por.), neprichádzala do úvahy akákoľvek zmena v rozsudku súdu I. stupňa v jeho neprospech. Z týchto dôvodov krajský súd nemohol ustáliť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., ale bolo potrebné postupovať podľa režimu § 38 ods. 2 Tr. zák.

Ako už bolo uvedené vyššie, bez ustálenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., neprichádzala do úvahy úprava trestnej sadzby v zmysle režimu podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. (v rozpätí od jedného roka a štyroch mesiacov do troch rokov), pričom spoločný trest sa musel ukladať v rámci základnej trestnej sadzby odňatia slobody od šesť mesiacov do troch rokov. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov je trestom skôr miernym ako prísny a preto odvolacie námietky obžalovaného o neprimeranosti trestu uloženého súdom I. stupňa nemôžu obstáť. Navyše odvolací súd ukladal spoločný trest za pokračovací trestný čin pozostávajúci z troch čiastkových útokov. Takto uložená výmera trestu odňatia slobody dostatočne zahŕňa tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou. Treba tiež zdôrazniť, že na dosiahnutie účelu trestu bolo potrebné na obžalovaného pôsobiť v zmysle zásady jednoty prevencie a represie. V osobe obžalovaného možno vzhľadnúť takého páchateľa, ktorý sa opakovane dopúšťa rovnakej majetkovej trestnej činnosti, t. j. ide o špeciálneho recidivistu. Nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil úmyselného pokračovacieho trestného činu, teda z hľadiska zavinenia závažnejšej formy, s pohnútkou získania majetkového prospechu.

V súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K výrokom o náhrade škody treba dodať iba toľko, že tieto výroky odvolací súd do svojho rozsudku prevzal tak z napadnutého rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 30.04.2013 sp. zn. 2T/23/2013 (obžalovaný je povinný nahradiť poškodenému Ing. H. T. škodu vo výške 150,-euro a zároveň poškodený Ing. H. T. je so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces), ako aj z trestného rozkazu

Okresného súdu Bratislava I zo dňa 02.01.2012 sp. zn. 4T/136/2014 (obžalovaný je povinný nahradiť poškodenému M. P. škodu vo výške 1.507,-euro).

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, na základe doplneného dokazovania v rámci odvolacieho konania, ako aj s poukazom na vyjadrené právne úvahy rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mal dostatok podkladov pre vlastné rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.